
Traducere din limba franceza-la cererea partii-in conformitate cu originalul

CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

Dlui av. Vasile BOTOMEI
Str. Republicii nr.27, sc.A, ap.1
Loc. BACAU, jud. Bacau
ROMANIA

SECTIUNEA A TREIA

CEDH-LF20.2cR
SMA/lic

Strasbourg, 21 februarie 2012

Cererea nr. 16294/03

S.C. Bartolo Prod. Com SRL si Botomei impotriva Romaniei

Maestre,

Prin aplicarea articolului 77 §§ 2 si 3 din regulamentul Curtii, va comunica o copie a hotararii camerei in chestiunea mai sus mentionata, comunicarea ce va fi mentionata fiind pronuntata.

Hotararea este disponibila pe site-ul Internet al Curtii (www.echr.coe.int) incepand de astazi.

Va atrag atentia asupra conditiilor in care aceasta hotarare va deveni definitiva (articolele 42 si 44 § 2 din Conventie). De altfel, va rog sa notati ca orice cerere de retrimiteri a hotararii in fata Marii Camere trebuie sa fie motivata in mod corespunzator si sa ajunga la grefa inainte de expirarea unui termen de trei luni, incepand de astazi (a se vedea Kovačić si altii impotriva Sloveniei [GC], nr. 44574/98, 45133/98 si 48316/99, § 197, 3 octombrie 2008). Daca chestiunea clientului dumneavoastra constituie, in mod plauzibil, un caz "exceptional" si pune o "problema grava" in sensul articolului 43 din Conventie, si, daca acesta doreste ca aceasta sa fie retrimisa in fata Marii Camere, cererea sa trebuie sa fie prezentata in una din cele doua limbi oficiale ale Curtii, si anume franceza sau engleza, mai putin daca presedintele de sectie a acordat permisiunea de a folosi o alta limba.

Va rog sa primiti, Maestre, asigurarea distinsei mele consideratii.

Santiago Quesada,
Grefier de sectie-semnatura ilizibila;

P.J.: Hotarare

CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

SECTIUNEA A TREIA

*CHESTIUNEA S.C. BARTOLO PROD COM SRL SI BOTOMEI
impotriva ROMANIEI*

(Cererea nr. 16294/03)

HOTARARE

STRASBOURG

21 februarie 2012

*Aceasta hotarare va deveni definitiva in conditiile stabilite la articolul 44 § 2 din
Conventie. Aceasta poate suferi modificari de forma.*

In chestiunea S.C. Bartolo Prod Com SRL si Botomei impotriva Romaniei,

Curtea europeana a drepturilor omului (sectiunea a treia), cu sediul intr-o camera formata din:

Josep Casadevall, presedinte,

Alvina Gyulumyan,

Egbert Myjer,

Jan Sikuta,

Luis Lopez Guerra,

Nona Tsotsoria,

*Mihai Poalelungi, judecator
si de Santiago Quesada, grefier sectie,*

*Dupa ce s-a deliberat in legatura cu acest lucru in camera de consiliu in data de 31
ianuarie 2012,*

Da sentinta de fata, adoptata la aceasta data:

PROCEDURA

- 1. La originea chestiunii se afla o cerere (nr. 16294/03) indreptata impotriva Romaniei si in care o societate comerciala romana, S.C. Bartolo Prod Com S.R.L. si un cetatean roman, M.V. Botomei, au sesizat Curtea in data de 5 mai 2003 in baza articolului 34 din Conventia de aparare a drepturilor omului si a libertatilor fundamentale ("Conventia").*
- 2. Societatea S.C. Bartolo Prod Com SRL este reprezentata de cel de al doilea reclamant, Dl. Botomei, administratorul acesteia, care practica, de asemenea, meseria de avocat, la Bacau. Guvernul roman ("Guvernul") este reprezentat de agentul sau, Doamna I. Cambrea, din ministerul Afacerilor straine.*
- 3. In urma actului de recuzare al Dl. Corneliu Birsan, judecator ales pentru Romania (articolul 28 din Regulamentul Curtii), Presedintele camerei l-a desemnat pe Dl. Mihai Poalelungi pentru a face parte, in calitate de judecator ad hoc (articolele 26 § 4 din Conventie si 29 § 1 din regulamentul Curtii).*
- 4. In data de 8 martie 2010 cererea a fost comunicata Guvernului. Dupa cum permite articolul 29 § 1 din Conventie, s-a hotarat, de asemenea, ca camera se va pronunta in acelasi timp asupra admisibilitatii si asupra fondului.*

IN FAPT

I. CIRCUMSTANTELE SPETEI

- 5. Prima reclamanta este o societate cu raspundere limitata, infiintata in 1994 si care isi are sediul social in orasul Bacau. Dl. Botomei, cel de al doilea reclamant, este administratorul acesteia si reprezentantul sau legal.*
- 6. In data de 28 iulie 1995 si in data de 3 mai 1996, primaria din Bacau a autorizat societatea reclamanta sa comercializeze produse alimentare intr-un spatiu comercial amenajat in doua apartamente, proprietatea societatii reclamante, si care erau situate la parterul unui imobil de locuinte. Autorizatia era valabila pentru un an.*

7. In data de 16 septembrie 1996 Primaria a anulat autorizatia pe motiv ca spatiul se marise prin lucrari efectuate ilegal. Primaria a ordonat, de asemenea, demolarea sa.
8. Prin trei actiuni introduse in fata jurisdictiilor interne, reclamantii au cerut anularea deciziei primariei, reinnoirea autorizatiei si recunoasterea dreptului de proprietate al societatii asupra spatiului comercial.
9. Printr-o prima sentinta definitiva din 4 iunie 1998 curtea de apel din Suceava a anulat hotararea litigioasa. Curtea retine ca primaria nu mentionase ce constructii erau vizate prin hotararea din 16 septembrie 1996. Printr-o a doua sentinta definitiva din 29 aprilie 1999, aceeași curte de apel a obligat primaria sa reinnoiasca autorizatia reclamantei pentru a exercita o activitate comerciala in spatiul ce ii apartine. In cele din urma, printr-o a treia sentinta definitiva din 10 noiembrie 2000, aceeași curte de apel a confirmat ca reclamanta este proprietara acestui spatiu.
10. Primaria a refuzat sa reinnoiasca autorizatia si, in data de 15 septembrie 1999, aceasta a ordonat demolarea celor doua anexe servind ca depozit.
11. Reclamantii s-au opus acestui lucru dar, in dimineata de 20 septembrie 1999, angajati ai primariei au demolat aceste anexe.
12. In aceeași zi, reclamantii au introdus o actiune impotriva autoritatilor locale. Acestia au cerut anularea ordinului de demolare si plata de despagubiri. Printr-o hotarare judecatoreasca data in aceeași zi, tribunalul a ordonat o amanare la ordinul de demolare pana la pronuntarea hotararii judecatoresti pe fondul chestiunii.
13. Printr-o hotarare definitiva din data de 3 decembrie 1999, curtea de apel din Bacau a primit recursul primarului, considerand ca amanarea nu era justificata si ca, in orice caz, in momentul in care tribunalul se pronuntase, anexele fusesera deja demolate.
14. Printr-o hotarare judecatoreasca din data de 4 iulie 2002 tribunalul din judetul Suceava a anulat ordinul de demolare si primarul a fost obligat la o amenda pentru refuzul de a se conforma hotararii definitive ce ordona reinnoirea autorizatiei.
15. Asupra recursului partilor parate, printr-o hotarare definitiva din 28 noiembrie 2002, curtea de apel din Suceava a anulat hotararea judecatoreasca din 4 iulie 2002 si, pe fond, a respins actiunea pe motiv ca anexele fusesera construite ilegal.
16. Primaria a repetat refuzul de reinnoire a autorizatiei si a conditionat acordarea acesteia pentru realizarea anumitor lucrari de modernizare a spatiului comercial.
17. In urma respingerii cererii de autorizare a construirii pentru lucrarile de modernizare, printr-o hotarare definitiva din 19 iulie 2004, tribunalul judetean Bacau a ordonat primariei sa elibereze autorizatia solicitata. Un executor judecatoresc s-a deplasat la primarie pentru a proceda la executare, dar acesta a suferit un nou refuz.
18. Reclamanta a efectuat lucrarile si, in data de 3 septembrie 2004, primarul a ordonat demolarea acestora, pe motiv ca noile constructii incalcau domeniul public. Reclamantii au contestat ordinul de demolare, pretextand ca primarul refuza sa se conformeze hotararilor definitive, obligandu-l sa elibereze autorizatia de functionare si autorizatia de construire.
19. In data de 29 septembrie 2005 primarul a eliberat autorizatia de construire.
20. Printr-o hotarare judecatoreasca din 22 decembrie 2005 tribunalul din judetul Bacau a respins actiunea si a confirmat valabilitatea ordinului de demolare pe motiv ca constructiile erau ilegale, intrucat acestea depaseau suprafata prevazuta prin hotararea definitiva din 19 iulie 2004. Reclamantii au facut un recurs.
21. In cursul anului 2006 inspectori ai primariei au constatat ca spatiul comercial era inchiriat altor societati care isi desfasurau acolo activitatile comerciale.
22. In data de 23 iunie 2009 primarul a eliberat autorizatia de functionare care a fost trimisa reclamantei prin scrisoare recomandata la adresa mentionata de catre aceasta din urma. Scrisoarea nu i-a ajuns, caci aceasta nu a cerut-o la posta. Reclamanta a luat cunostinta de existenta acestor autorizatii in cursul anului 2010, cand copii au fost date la dosarul instantei.
23. Printr-o hotarare definitiva din 28 septembrie 2010 curtea de apel din Bacau a respins recursul si a confirmat ordinul de demolare.
24. In cursul lunii decembrie 2010 angajati ai primariei au demolat constructiile anexe.

II. DREPTUL INTERN PERTINENT

25. Esentialul reglementarii interne pertinente, și anume extrase din codul de procedura civila și din legea nr. 188/2000 asupra executorilor judecătorești este descrisă în chestiunile Roman și Hoge împotriva României (dec.), nr. 62959/00, 31 august 2004) și Topciov împotriva României (dec.), nr. 17369/02, 15 iunie 2006).

IN DREPT

I. ASUPRA VIOLĂRILOR INVOCATE DIN ARTICOLELOR 6 § 1 DIN CONVENȚIE ȘI 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1 LA CONVENȚIE

26. Reclamantii au invocat ca refuzul reinnoirii autorizației de funcționare și demolarea construcțiilor au adus atingere dreptului lor de acces la un tribunal și dreptului lor la resectarea bunurilor. Aceștia invocă articolele 6 § 1 din Convenție și 1 din Protocolul nr. 1, redactate astfel în partile lor pertinente:

Articolul 6 § 1

“Orice persoană are dreptul ca acțiunea sa să fie înțeleasă în mod echitabil (...) de un tribunal independent și imparțial (...), care va hotărâ (...), contestatii asupra drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...)”

Articolul 1 din Protocolul nr. 1

“Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Asupra admisibilității

1. Asupra calității de “victimă” a celui de al doilea reclamant

27. Curtea notează ca Dl. Botomei a introdus prezenta reclamație în numele societății S.C. Bartolo Prod Com SRL și, de asemenea, în numele său, în baza calității sale de administrator al societății.

28. Curtea subliniază cu ușurință ca Dl. Botomei a participat la proceduri interne, acesta a acționat în calitate de reprezentant legal al societății reclamante, aceasta din urmă fiind unicul titular de drept al proprietății asupra spațiului comercial și al autorizației de funcționare.

29. Curtea reaminteste că nu este justificat să ridice “valul social” sau să facă abstracție de personalitatea juridică a societății în împrejurări excepționale, în special când este clar stabilit că aceasta se află în imposibilitatea de a sesiza, prin intermediul organelor sale statutare, organele Convenției (Agrotexim și alții împotriva Greciei, 24 octombrie 1995, § 66, seria A nr.330-A). Ori, în mod clar, acesta nu este cazul în speta, în măsura în care societatea reclamantă a putut sesiza Curtea fără nicio dificultate.

30. În orice caz, deținerea unei părți chiar substanțiale din capitalul social nu ar putea fi suficientă, în principiu, pentru a considera cel de al doilea reclamant “victimă”, în sensul articolului 34 din Convenție (Agrotexim și alții, înainte menționat, § 63).

De asemenea, trebuie să existe interese personale în obiectul cererii (Olczak împotriva Poloniei (dec.), nr. 30417/96, §§ 58-60, CEDH 2002-X (extrase), și Pokis împotriva Letoniei (dec.), nr. 528/02, CEDH 2006-XV). Neavând încotro să constate că acesta nu este cazul în speta, Dl. Botomei, neinvocând alt prejudiciu decât cel suferit de societatea al cărei administrator este (a se vedea, mutatis mutandis, Gardean și S.C. Group 95 SA împotriva României, nr.25787/04, § 15, 1 decembrie 2009).

31. Asadar, Curtea consideră că Dl. Botomei nu poate pretinde a fi victimă unei

incalcari a articolelor din Conventie si, prin urmare, declara cererea, in ceea ce o priveste, incompatibila rationae personae cu dispozitiile Conventiei, in sensul articolului 35 § 3 si o respinge, prin aplicarea articolului 35 § 4.

2. Asupra plangerii privind pretinsa violare a articolelor 6 § 1 si 1 din Protocolul nr.1

32. Conform articolelor 6 § 1 si 1 din Protocolul nr.1, reclamanta se plange de demolarea constructiilor anexe spatiului comerciale si de refuzul reinnoirii autorizatiei de functionare.

a) Asupra plangerii privind demolarea constructiilor anexe spatiului comercial

33. Reclamanta invoca ca demolarea constructiilor anexe a incalcat dreptul sau de acces la un tribunal si dreptul sau la respectarea bunurilor.

34. Curtea constata ca constructiile anexe au fost demolate prin aplicarea ordinelor primarului pe care reclamanta a putut sa le conteste liber in fata jurisdictiilor interne care au examinat pe fond valabilitatea acestor ordine. Aceasta a beneficiat de posibilitatea de a-si prezenta argumentele si de a-si apara punctul sau de vedere in cadrul unor proceduri echitabile si contradictorii, atat pe fond cat si in cadrul cailor de recurs exercitate impotriva hotararilor judecatoresti date in prima instanta.

35. Valabilitatea ordinelor de demolare fiind confirmata la sfarsitul procedurilor care nu evidentiaza niciun caracter arbitrar, Curtea considera ca reclamanta nu ar putea invoca o violare a dreptului sau la respectarea bunurilor in urma punerii in aplicare a acestor ordine.

36. Rezulta ca aceasta plangere est in mod clar nefondata si trebuie sa fie respinsa prin aplicarea articolului 35 §§ 3 si 4 din Conventie.

b) Asupra plangerii privind refuzul de reinnoire a autorizatiei de functionare

37. Reclamanta se plange de refuzul primarului din Bacau de a executa hotararea definitiva din 29 aprilie 1999 si de a reinnoi autorizatia sa de functionare.

38. Guvernul ridica o exceptie cu privire la lipsa calitatii de "victima" a reclamantei. Acesta considera ca aceasta din urma nu a dovedit ca a suferit un prejudiciu pe motivul refuzului de reinnoire a autorizatiei. Acesta relateaza ca reclamanta si-a continuat activitatea comerciala in lipsa autorizatiei, motiv pentru care a fost de mai multe ori sanctionata si ca a inchiriat spatiul altor societati, obtinand astfel un profit.

39. Reclamanta contesta acest argument. Aceasta invoca ca a suferit pierderi importante de cand activitatea sa a fost grav impiedicata de refuzul de reinnoire a autorizatiei.

40. Curtea constata cu usurinta ca primarul din Bacau a eliberat autorizatia mentionata in data de 23 iunie 2009 si ca aceasta a fost trimisa prin scrisoare recomandata reclamantei care a omis sa o revendice.

41. Reclamanta, neindicand niciun motiv valabil pentru a justifica aceasta omisiune, Curtea constata ca este necesar sa limiteze examinarea plangerii la perioada cuprinsa intre 29 aprilie 1999 si 23 iunie 2009.

42. Fiind vorba de exceptia ridicata de Guvern, Curtea constata ca profitul tras din inchirierea spatiului comercial nu priveaza reclamanta de calitatea sa de victima a unei violari a Conventiei, in sensul articolului 34 din Conventie.

43. In acest sens, Curtea reaminteste ca nu poate fi pierderea calitatii de "victima" decat daca autoritatile nationale au recunoscut, explicit sau in esenta, apoi au reparat violarea Conventiei (Dalban impotriva Romaniei) [GC], nr. 28114/95 § 44, CEDH 1999-VI).

44. In aceasta imprejurare, pe langa faptul ca in niciun moment autoritatile interne nu au recunoscut o oarecare violare a Conventiei, chiriile incasate, desi ar fi putut atenua partial consecintele economice ale refuzului de acordare a autorizatiei de functionare, nu puteau compensa faptul ca timp de mai mult de zece ani, reclamanta a fost constransa fie

sa-si inceteze activitatea, fie de a continua, cu riscul de a primi sanctiuni.

45. Prin urmare, Curtea respinge exceptia Guvernului in legatura cu lipsa calitatii de victima a reclamantei.

46. Aceasta evidenta apoi ca plangerea formulata de catre reclamanta privind nereinnoirea autorizatiei, ce are in vedere perioada cuprinsa intre 29 aprilie 1999 si 23 iunie 2009, nu este in mod clar nefondata, in sensul articolului 35 § 3 din Conventie si ca nu se loveste de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Trebuie, asadar, sa se declare admisibila.

6. Pe fond

47. Guvernul constata ca intarzierea in acordarea autorizatiei se datora in mare parte comportamentului reclamantei care a insistat pentru a obtine o autorizatie si o permisiune de construire pentru anexe care incalcau domeniul public. In plus, acesta afirma ca primaria a fost sesizata de mai multe ori de locatarii imobilului unde se afla spatiul comercial care au facut caz de nemulțumirea lor cu privire la activitatea reclamantei.

48. Reclamanta sustine ca necunoasterea hotararii definitive din 29 aprilie 1999 si refuzul de reinnoire a autorizatiei de functionare ar constitui manifestari ale comportamentului abuziv al primarului in ceea ce il priveste.

49. Curtea reaminteste ca aceasta a tratat in diverse randuri chestiuni ce ridica chestiuni similare celei din prezenta speta, in care s-a pronuntat pentru violarea articolului 6 § 1 din Conventie, pe motivul omisiunii autoritatilor, fara justificare valabila, de a executa intr-un termen rezonabil, o hotarare definitiva data impotriva acestora (a se vedea, de exemplu, Tacea impotriva Romaniei, nr. 746/02, 29 septembrie 2005; Dragne si altii impotriva Romaniei, nr. 78047/01, 7 aprilie 2005; Orha impotriva Romaniei, nr. 1486/02, 12 octombrie 2006; Musteata si altii impotriva Romaniei, nr. 67344/01, 10772/04, 14819/04, 14025/05 si 23596/06, § 32, 6 octombrie 2009).

50. In prezenta chestiune Curtea noteaza ca, desi reclamanta a obtinut in data de 29 aprilie 1999 o hotarare definitiva ce ordona primariei sa reinnoiasca autorizatia sa de functionare, aceasta hotarare nu a fost executata decat in data de 23 iunie 2009.

De atunci, exista o intarziere de mai mult de 10 ani in executare.

51. Curtea nu ar putea accepta argumentele Guvernului care sustine ca refuzul se datora comportamentului reclamantei. Curtea constata ca cererile reclamantei vizand obtinerea unei autorizatii si a unei permisiuni de construire pentru anexele spatiului, nu puteau constitui un pretext pentru administratie pentru a refuza reinnoirea autorizatiei, din moment ce litigiile privind aceste anexe au facut obiectul unor proceduri distincte, rezolvate in favoarea primariei. De altfel, Curtea noteaza ca in data de 23 iunie 2009 primarul a eliberat autorizatia numai pentru spatiul comercial, descris de sentinta din 29 aprilie 1999, fara a mentiona motivele obiective care ar fi impiedicat-o timp de zece ani sa se conformeze acestei hotarari.

52. Cat despre prejudiciile de care anumiti locatari s-ar fi plans, Curtea considera ca era vorba de litigii de ordin privat ce ar fi putut fi aduse in fata jurisdictiilor interne de catre persoanele interesate. In orice caz, aceste plangeri nu ar scuti nici primarul de obligatia sa de a se conforma hotararii definitive mai sus mentionate, cu atat mai mult cu cat primarul avea posibilitatea de a retrage ulterior autorizatia, respectand procedurile legale, daca plangerile locatarilor s-ar fi dovedit fondate.

53. Dupa ce a examinat toate elementele ce i s-au prezentat, Curtea considera ca Guvernul nu a prezentat nicio fapta, niciun argument care sa poata conduce, in chestiunea de fata, la o concluzie diferita de cea la care a ajuns in chestiunile sus-citate (a se vedea paragraful 49 sus-citat).

54. Tinand cont de jurisprudenta sa in materie si de elementele dosarului, Curtea considera ca autoritatile locale din orasul Bacau nu au depus toate eforturile necesare pentru a executa rapid hotararea definitiva favorabila reclamantei.

55. In consecinta, s-a incalcat articolul 6 § 1 din Conventie, din cauza refuzului autoritatilor locale de a reinnoi autorizatia de functionare a societatii reclamante intre

29 aprilie 1999 si 23 iunie 2009.

56. De altfel, avand in vedere constatarea violarii articolului 6 § 1 din Conventie pentru perioada litigioasa, Curtea nu considera necesar sa examineze separat plangerea conform articolului 1 din Protocolul nr.1.

II. ASUPRA APLICARII ARTICOLULUI 41 DIN CONVENTIE

57. In termenii articolului 41 din Conventie,

“Daca Curtea declara ca a existat violarea Conventiei sau a Protocoalelor sale si daca dreptul intern al Inaltei Parti contractante nu permite sa depaseasca decat imperfect consecintele acestei violari, Curtea acorda partii vatamate, daca este cazul, o satisfactie echitabila.”

A. Dauna

58. Reclamanta cere 868 355,76 euro (EUR), cu titlul de prejudiciu material pe care l-ar fi suferit si care reprezinta lipsa castigului datorat imposibilitatii de a exploata in mod normal spatiul comercial si anexele sale. Aceasta aduce un raport de expertiza contabila. Reclamanta cere, de asemenea, un milion de euro cu titlu de dauna morala.

59. Guvernul contesta aceste pretentii, considerand ca sumele cerute sunt exagerate si ca au un caracter speculativ. In acest sens, acesta subliniaza ca autorizatia de functionare nu era valabila decat timp de un an. Acesta adauga ca aceasta autorizatie nu avea in vedere anexele spatiului si ca, in orice caz, reclamanta a inchiriat acest spatiu altor societati, tragand astfel un profit.

60. Curtea subliniaza ca singura baza ce trebuie retinuta pentru acordarea unei satisfactii echitabile consta in speta in constatarea violarii articolului 6 § 1 din Conventie, pe motiv ca autoritatile locale nu au executat, intr-un termen rezonabil, hotararea definitiva din 29 aprilie 1999. Aceasta nu ar putea sa se dedea la speculatii in legatura cu rezultatele activitatii reclamantei in absenta unei asemenea violari, nici sa analizeze valoarea totala a sumelor pe care aceasta din urma le-ar fi putut obtine, daca activitatea sa ar fi putut continua in mod normal (a se vedea, mutatis mutandis, S.C. Ghepardul SRL impotriva Romaniei, nr. 29268/03, § 68, 14 aprilie 2009).

61. Avand in vedere cele de mai sus, Curtea acorda reclamantei 6000 EURO, toate punctele principale ale prejudiciului punandu-se laolalta.

B. Costuri si cheltuieli

62. Reclamanta cere, de asemenea, 80212 EURO pentru costurile si cheltuielile facute in fata jurisdictiilor interne si pentru cele facute in fata Curtii. Aceasta a furnizat doua facturi din 2005 si din 2009 care atesta plata onorariilor avocationale in procedurile interne si o factura din 2009 stabilita in numele cabinetului avocational al dl. Botomei pentru 20000 EURO, cu titlu de cheltuieli de reprezentare in fata Curtii.

63. Guvernul considera ca sumele cerute sunt exagerate si ca, in orice caz, nu reiese din documentele furnizate ca onorariile in chestiune aveau o legatura cu prezenta cerere si ca au fost platite in mod real. Din acel moment, acesta invita Curtea sa respinga cererea reclamantei.

64. Potrivit jurisprudentei Curtii, un reclamant nu poate obtine rambursarea costurilor si cheltuielilor sale decat in masura in care este stabilita realitatea lor, necesitatea lor si caracterul rezonabil al procentului acestora.

65. In speta, Curtea considera ca documentele justificative furnizate de catre reclamanta nu permit sa se stabileasca o legatura intre costurile mentionate si procedurile interne care fac obiectul prezentei chestiuni.

66. Fiind vorba de cheltuieli de reprezentare in fata Curtii, Curtea considera ca in lipsa altor documente justificative, factura stabilita in numele cabinetului de avocatura al Dl. Botomei nu permite sa se stabileasca natura exacta a serviciilor facute si necesitatea lor obiectiva in procedura inceputa in fata Curtii. Acestea fiind spuse, Curtea admite ca Dl. Botomei a trebuit cu siguranta sa faca cheltuieli pentru a prezenta cererea in fata Curtii. In aceste conditii, hotarand in mod echitabil, conform articolului 41, aceasta

hotaraste sa acorde reclamantei 500 EURO, toate cheltuielile laolalta.

C. Dobanzi moratorii

67. Curtea considera potrivit sa calculeze procentul dobanzilor moratorii la rata dobanzii bancare de creditare marginala a Bancii centrale europene, majorata cu un procent de trei puncte.

PENTRU ACESTE MOTIVE, CURTEA, IN UNANIMITATE,

1. Declara cererea admisibila cu privire la plangerea extrasa de reclamanta din articolele 6 § 1 din Conventie si 1 din Protocolul nr. 1 privind refuzul autoritatilor locale de a reinnoi autorizatia de functionare a societatii reclamante intre 29 aprilie 1999 si 23 iunie 2009 si inadmisibila pentru restul;

2. Spune ca a existat violarea articolului 6 § 1 din Conventie;

3. Spune ca nu este cazul sa examineze separat plangerea conform articolului 1 din Protocolul nr.1;

4. Spune

a) ca Statul parat trebuie sa plateasca reclamantei, in trei luni, incepand din ziua in care hotararea va fi devenit definitiva, conform articolului 44 § 2 din Conventie, urmatoarele sume, ce trebuie transformate in moneda din Statul parat la procentul aplicabil la data platii:

i) 6000 EURO (sase mii euro), plus orice suma ce poate fi datorata cu titlu de impozit, pentru totalitatea prejudiciilor suferite;

ii) 500 EURO (cinci sute euro), plus orice suma ce poate fi datorata cu titlu de impozit, de catre reclamanta, pentru costuri si cheltuieli;

b) ca incepand de la expirarea termenului mentionat si pana la plata, aceste sume se vor majora cu o dobanda simpla, cu o rata egala cu cea a dobanzii bancare de creditare marginala a Bancii centrale europene, aplicabila in timpul acestei perioade, majorata cu un procent de trei puncte;

5. Respinge cererea de satisfactie echitabila pentru restul.

Redactat in franceza, apoi comunicat in scris in data de 21 februarie 2012, prin aplicarea articolului 77 §§ 2 si 3 din regulament.

Santiago Quesada Josep Casadevall
Grefier Presedinte

HOTARARE S.C. BARTOLO PROD COM SRL SI BOTOMEI impotriva ROMANIEI

HOTARARE S.C. BARTOLO PROD COM SRL SI BOTOMEI impotriva ROMANIEI
